

Šen slyšel o tom, že potápějící se loď opouštějí krysy, ale to, že mrznoucí loď opouštějí mopslíci, pro něj byla novinka. *Všechno je jednou poprvé*, pomyslel si, zatímco vlácel na palubu pytel s vodítky a házel ho za nimi.

Šťastná hvězda se v sevření ledových zubů znovu zachvěla. Z paluby začaly vystřelovat nýty. Lodní komín se kymácel jako podtínaný strom.

zaječel kapitán Jeggings a skočil přes palubu.

Ale Šen si vzpomněl na další věc, kterou bylo třeba zachránit. „Pší žrádlo! Ještě je na lodi!“

„Tak tady taky bude muset zůstat!“ odsekl Bo a seskočil na led s Fazulem. Šen jim ještě podal nejmenšího z mopsů a následoval je.

Další nápor ledu rozdrtil starou loď na placku.

Šen a mopslíci stáli a třásli se zimou, zatímco kapitán Jeggings se dvěma námořníky připravoval sněžný skútr. Za chvíli se motor rozkašlal a rozchrchlal. Do přívěsu naložili bedny s nákladem, ale pro psy nezbylo místo.

„Nemůžeme je tady nechat!“ zakvílel Šen.

„No, každopádně tady s nimi nemůžeme zůstat,“ odušil kapitán Jeggings. „Ten led může roztát stejně rychle, jako se objevil, a kde bysme byli? Na širém moři a bez lodi. To by bylo dost